

Mọc sùng

Tôi có anh bạn tên Cừ Cơ, mới từ Paris sang chơi. Chiều hôm thứ sáu vừa rồi, bạn bè hội họp, có Cừ Cơ, thêm các bạn Sở Khanh, Don Juan và Casanova, quả là vui như Tết. Cừ Cơ uống rượu ngà ngà say, ngậm ngùi nói với mọi người:

"Các toa biết không? Đờ moa khổ lắm các toa à! Tên cúng cơm của moa, họ Cừ tên Cơ, cha mẹ đặt ra quý như vậy mà sang sống ở bên Tây, chúng nó đều, để tên trước họ sau, bỏ dấu, rồi gọi moa là Monsier CoCu. Các toa biết rồi đấy, cocu tiếng Tây có nghĩa là mọc sùng. Mà lạ lắm các toa biết không? Cái tên nó vận vào người! Để moa kể cho các toa nghe."

Cừ Cơ nốc thêm ít rượu rồi khật khưỡng kể tiếp:

"Chẳng dấu gì các toa. Moa lấy vợ cả thấy là 12 lần. Đầu moa này mầm thành sùng cũng đúng 12 cái! Thường moa thấy này mầm như nhú là nhổ ngay, ly dị lấy em khác. Nhưng cũng có lần moa mê muội, để lâu thành sùng già, nhổ khó khăn lắm! Đau lắm các toa à! Lần cuối moa nhổ xong là thề ở vậy cả đời. Làm sao được bấy giờ! Đầu mình mềm quá, lại phì nhiều mẩu mỡ, em nào dính vào moa cũng bị cám dỗ, trồng thử ít hạt xem mầm nó mọc ra thế nào! Tránh không khỏi số được, các toa à!"

Moa sau này ngồi thiền để tìm hiểu sao mình lại có cái số ác độc như vậy. Mới

tìm ra chân lý, giải nghĩa như sau: Bị mọc sùng là do tiền kiếp mình ăn ở thất nhân ác đức, chuyên làm những trò không được đẹp mắt với đàn bà con gái, như bạn Sở Khanh ngồi cạnh đây, vẫn thường làm như vậy! Kiếp sau tất nhiên sẽ bị quả báo, bị các em cho đầu này mầm lia lia, chẳng qua cũng là lẽ luân hồi, kiếp trước gieo gió, kiếp sau gặt bão thôi!

Nhưng cũng có cách giải nghĩa khác. Như hai bạn Don Juan, Casanova đây, chuyên môn làm đàn bà khổ. Nhưng hai bạn một ngày đẹp trời nào đó, gặp một em thơm quá sức, tối tắm mặt mũi cười em làm vợ ngay. Rồi sau đó ít lâu thấy đầu mình nhu nhú mọc mầm loạn xạ. Quả báo nhãn tiền, không cần gì phải đợi đến kiếp sau là vậy!"

Ba chàng Sở Khanh, Don Juan và Casanova nghe Cừ Cơ kể chuyện, mặt cứ tái dần. Hoá ra ba chàng đều có tiền kiếp đào hoa. Nhưng mỗi lo canh cánh bên lòng, nhọc điểm sâu kín nhất vẫn là chuyện sợ đầu bị này mầm, rồi xum xuê hết sùng non đến sùng già. Sở Khanh lên tiếng trước:

"Xin lỗi bạn Cừ Cơ. Bạn nói không lọt tai chút nào cả! Họ Sở này thấy không có gì là số mệnh cả! Tại sao cứ đổ cho số với kiếp. Đầu bạn này mầm là do bạn mà ra cả. Nói cho đúng hơn là do bản chất của bạn. Bạn trông không đẹp trai cho lắm, cũng không chịu tập thể dục cho

đô con, học hành lại dốt nát, ăn nói bập bẹ vô duyên, bạn lại cứ đòi mê các em thơm, trẻ đẹp, sexy nóng bỏng. Thế là bạn tự đi tìm thú đau thương đấy chứ. Em chịu bạn vì bạn có tiền, nhiều địa, chỉ thế thôi. Đầu bạn này mầm là do với tay cao quá mà thôi. Biết lượng sức mình, trông em nào đẹp, cứ việc nuốt nước bọt. Nhưng lấy vợ phải chọn em nào xấu, thân hình trước sau thẳng đuột, thấy chồng mình là nhất trên đời, có được chồng là may rồi! Có phải yên chí không bao giờ sợ đầu này mầm, như nhú sùng non sùng già không?

Don Juan và Casanova cũng sùng sộ với Cừ Cơ. Don Juan lên tiếng:

"Bạn Cừ Cơ nói nghe có lý mà chú họ Sở nói cũng không sai. Mỗi ám ảnh về chuyện đầu này mầm là chuyện sâu kín nhất của những người đàn ông như chúng ta đây. Như bạn Cừ Cơ nói đấy, nhờ số mình nó vậy thì sao? Chẳng khác, ta chỉ mê các em đẹp, thơm, ngon lành chứ ta đâu có nhìn kính soi gương xem ta ra làm sao, rồi tính toán ta như thế này chỉ nên mê các em như thế kia, như chú em họ Sở nói đâu. Thế nên Don Juan tôi thấy mình quyết định độc thân tại chỗ, ở vậy suốt đời là đúng lắm! Ta mê ai cứ việc mê, lại không phải thắc mắc gì chuyện đầu này mầm cả! Ta chán em trước khi em chán ta thì làm gì có chuyện: "Bừng con mắt dậy, đầu đây

Mọc sừng

mầm non" làm sao được mà sợ chú! Chắc ăn nhất đấy quý vị ạ!"

Casanova sùng sộ ngay:

"Xin lỗi đàn anh Don Juan. Đàn anh nói không gửi được! Trước giờ Casanova này vẫn kính nể đàn anh. Nhưng hôm nay lòng cảm phục đã giảm đi hơn phân nửa rồi! Hóa ra giờ mới biết đàn anh tán gái nhiều đến thế chẳng qua vì đàn anh thiếu tự tin, sợ đầu này mằm, nếu chẳng may đàn anh sa vào chuyện ăn đời ở kiếp với một em. Đàn anh như vậy, xin lỗi, hèn quá! Casanova này đường đường chính chính ngon lành hơn nhiều. Casanova chỉ an ủi các cô các bà lỡ thì, bị chồng bỏ, ly dị chồng, chán đời tìm xuân, muốn hồi xuân... Vì vậy công đức dư đây, được các bà các cô coi như thần tượng, cứu tinh, ra tay nghĩa cử, nên yên chí ghé lằm! Đầu lúc nào cũng trơn tru không bao giờ sợ bị này mằm cả! Minh đi ban phát ơn nghĩa cho các vị nữ lưu, trước là làm việc thiện, sau là miếng cơm manh áo, nên lòng thanh thản có bao giờ để ý đến chuyện thắc mắc sờ đầu mỗi sáng đâu!"

Hai chú Don Juan và Casanova hằm hè nhìn nhau, bắt đầu xấn tay xấn áo, định thượng cẳng tay hạ cẳng chân. Thấy mời không êm vì tên nào cũng say quá rồi, tôi phải can gián:

"Chú Casanova nặng lời với chú Don Juan quá đấy nhé! Đàn anh đàn em phải

có trước có sau, chú chửi chú Don Juan hèn là hơi hỗn đấy nhé! Thôi để đàn anh này phân xử: Bạn Cử Cơ và mấy chú, người nào cũng có lý cả. Chẳng qua là vì chuyện sinh ra đời dưới một ngôi sao xấu thôi! Những anh bị mọc sừng là những anh không may, cần phải tu thiện, ngồi mỗi ngày thiền ít ra phải 8 tiếng, rồi gia công tích đức, may ra đi thêm bước nữa mới giữ đầu nhẫn nại được!

Không nên bắt chước bạn Cử Cơ đây, không chịu khó tu thiện, để đầu này mằm đến 12 lần kể ra cũng hơi quá đáng! Đáng nhẽ biết mình có số con rệp như vậy thì chịu vậy, để mằm trên đầu thành sừng già, bóng loáng, quên sự đời, ra công học hành, nghiên cứu, nhiều khi thành bác học, hay ít ra cũng là học giả. Gọi là chịu cái khổ này để được bù cái sướng khác. Trên đời này thiếu gì các vị tầm tiếng lẫy lừng, quyền to thế rộng, đạo cao đức trọng, học hành uyên bác mà đầu này mằm đã cả vài chục năm, thành cây thành lá, hoa quả xum xuê. Bạn Cử Cơ ngẫm nghĩ lại điều này xem có đúng không?

Các chú họ Sở, Don Juan và Casanova vì nỗi ám ảnh thâm kín sợ bị mọc sừng nên không ai chịu lấy vợ. Thực sự các chú chưa đạt được cái uyên nguyên sâu thẳm của môn Đàn Bà Học. Là căn bản môn học này nằm ở ba chữ: Làm Vừa Lòng! Năm được bí quyết này là xong

hết mọi chuyện. Làm cho đàn bà vừa lòng là ta ung dung thanh thản không bao giờ sợ chuyện này mằm non mằm già. Ban ngày vừa lòng, ban đêm vừa lòng, 24 trên 24. Nàng muốn gì được nấy, nàng bảo sao ta nghe vậy. Tiên ta kiếm thật nhiều rồi đưa hết cho nàng. Ta cố công kiếm chút danh vọng để nàng được nở mày nở mặt. Ta học làm sang để nàng thấy nàng sang trọng. Ta đưa nàng đi thẩm mỹ, tune up dàn đồng. Ta cũng căng da mặt, cấy tóc cho đầu đỡ hói để xứng đôi với nàng. Tóm lại, ta làm sao để nàng nhìn ta bằng cặp mắt hài lòng. Thế là mọi sự ổn thỏa hết. Người ngoài nhìn vào bảo ta nề vợ. Những kẻ thói mồm bảo ta sợ vợ. Thực sự ta chỉ làm vợ ta hài lòng thôi! Đây là cách duy nhất để giải tỏa nỗi ám ảnh về chuyện đầu mọc mằm của đàn ông chúng ta. Vì khi đàn bà họ hài lòng, họ đâu nỡ để đầu của của kẻ đã làm họ

Mọc sùng

*hài lòng lờm chờm những
mắm non mắm già được.*

*Bạn Cử Cơ và các chú Sở
Khanh, Casanova, Don
Juan đã hiểu chưa nào. Về
nhà ngời thiên rồi suy ngẫm
thêm về môn Đàn Bà Học
các chú nghe rõ chưa!"*